

„Bizonyára, ha még embereknek igyekeznék tetszeni, Krisztus szolgája nem volnék!” Gal 1,10

"Úr Jézus, te vagy az én igazságom, én meg a te bűnöd vagyok.

Magadra vetted az enyémet és nekem ajándékoztad a tiédet.

Olyanná lettél, amilyen nem voltál s olyanná tettél, amilyen nem voltam." (Luther)

„Bizonyára, ha még embereknek igyekeznék tetszeni, Krisztus szolgája nem volnék!” Gal 1,10

"Úr Jézus, te vagy az én igazságom, én meg a te bűnöd vagyok.

Magadra vetted az enyémet és nekem ajándékoztad a tiédet.

Olyanná lettél, amilyen nem voltál s olyanná tettél, amilyen nem voltam."(Luther)

2018. március 4.

Kálmánháza, Mandabokor

Istentisztelet, Részközgyűlés

„⁶²Jézus pedig így felelt: „Aki az eke szarvára teszi a kezét, és hátratekint, nem alkalmas az Isten országára.” Lk 9,62

„⁶Én ültettem, Apollós öntözte, de a növekedést az Isten adta. ⁷Úgyhogy az sem számít, aki ültet, az sem, aki öntöz, hanem csak Isten, aki a növekedést adja. ⁸Aki ültet, és aki öntöz: egyek, és mindegyik majd a maga jutalmát kapja fáradozásához méltóan. ⁹Mert mi Isten munkatársai vagyunk, ti pedig Isten szántóföldje, Isten épülete vagytok. ¹⁰Az Istentől nekem adott kegyelem szerint, mint bölcs építőmester, alapot vetettem, de más épít rá. Vigyázzon azonban mindenki, hogyan épít rá. ¹¹Mert más alapot senki sem vethet a meglévón kívül, amely a Jézus Krisztus. ¹²Azt pedig, hogy ki mit épít erre az alapra: aranyat, ezüstöt, drágakövet, fát, szénát, szalmát; ¹³az a nap fogja világossá tenni, mivel tűzben jelenik meg, és akkor mindenkinek a munkája nyilvánvalóvá lesz; és hogy kinek mit ér a munkája, azt a tűz fogja kipróbálni. ¹⁴Ha valakinek a munkája, amelyet ráépített, megmarad, jutalmat fog kapni; ¹⁵de ha valakinek a munkája megég, kárt vall.” I Kor 3,6-15

Szeretett Gyülekezet!

Mai istentiszteletünk rendhagyó, hiszen jobb esetben hat-évente van ilyen alkalom, mikor gyülekezeti tisztségviselőket választhatunk 6 évre. Ezért is örülök a mai, útmutatónkban kijelölt lukácsi Igének, s választottam mellé ezt a páli igeszakaszt. **(2. dia)** Egy gyülekezetnek az élete, ill. az abban folyó munka, szolgálat rendkívül összetett. Nagyon egymásra épülnek dolgok, feladatok. A szolgálatok sokféleségében, sokszínűségében, különbözőségében egyrészt egymásra vagyunk utalva, másrészt nem elsősorban az elhívott áll a középpontban, hanem az Elhívó. Aki szolgálatokkal bíz meg egyeseket. Egy az Elhívó, de különböző elhívottak vannak különböző szolgálatokra. **(3. dia)** Tulajdonképpen olyan, mint egy – ha élhetek egy képpel – hajókötél. Gondolom, mindannyian láttunk már közelebbről. Tudjuk, hogy a hajókötélnek a magas szakítószilárdsága éppen abban van, hogy sok kis apró kötélből van összesodorva, s ezért képes ez a kötél a kis átmérőjéhez képest több ezer-tízezer tonnás hajókat is

„Bizonyára, ha még embereknek igyekeznék tetszeni, Krisztus szolgája nem volnék!” Gal 1,10

"Úr Jézus, te vagy az én igazságom, én meg a te bűnöd vagyok.

Magadra vetted az enyémet és nekem ajándékoztad a tiédet.

Olyanná lettél, amilyen nem voltál s olyanná tettél, amilyen nem voltam." (Luther)

„Bizonyára, ha még embereknek igyekeznék tetszeni, Krisztus szolgája nem volnék!” Gal 1,10

"Úr Jézus, te vagy az én igazságom, én meg a te bűnöd vagyok.

Magadra vetted az enyémet és nekem ajándékoztad a tiédet.

Olyanná lettél, amilyen nem voltál s olyanná tettél, amilyen nem voltam." (Luther)

a parton tartani. Egy gyülekezetben folyó munka „szakítószilárdsága” is csak akkor magas, erős, hatékony, ha az a sok kis kötél, a gyülekezet tagjai és munkatársai összefonódásából tevődik össze.

Pál apostol egy olyan problémával küzd a korintusi gyülekezetben, amely ezt az erős, ennek az erős kötélnak a hatékonyságát, szakítószilárdságát próbálja kikezdeni. Ennek a résznek a címe a Szentírásban: Isten munkatársai egy alapra építenek. (4. dia) Ahogy ez a kép is ábrázolja, az az egy alap, vagy egy törzs az egymásra utaltságot fejezi ki. Rá vagyunk utalva egymásra, de ugyan ahhoz a törzshöz tartozunk. Ahogy énekeltük az énekben is: „*Összeforrva szeretetben, Egy közös test tagjai, Tudjunk egymásért szívesen Minden terhet hordani!*”. Egy nagyon fontos dolgot kell megemlíteni ahhoz, hogy a gyülekezetben folyó munka áldásos legyen. A Zsoltáríró is megfogalmazza ezt néhány ezer évvel ezelőtt a 133. fejezet 1. és 3. versében (5. dia): „**Ó, mily szép és mily gyönyörűséges, ha a testvérek egyetértésben élnek! [...] Csak oda küld az ÚR áldást és életet min-**

denkor.” Pál apostol észrevette, hogy előtérbe kerülnek emberi tényezők, s látja azt, mennyire fontos erről tanítani a gyülekezeti tagokat.

Nézzük, a cím alapján mire kell figyelniünk, ill. tanítson bennünket az Úr, hogy ne essünk ugyan abba a hibába mi sem, mint a korintusiak.

Isten munkatársai egy alapra építenek!

Először a mondat második felével kell kezdenem, hogy megérthessük az első felét. Egy alap! Pál építési és mezőgazdasági képet használ ebben a részben. (6. dia) Tudjuk, hogy amikor az ember egy házat, egy épületet épít, minden azon áll vagy bukik, hogy milyen alapja van. Ki lehet belőle spórolni a betont, a vasat, a cementet, a sódert, de tudjuk, ha nem megfelelő arányban van a beton összekeverve, ha nem teszünk elég vasat az alapba, ha nem elég mély az alap, akkor az épület veszélyben van, nagyon nagy veszélyben. Megsüllyedhet, komoly repedések keletkezhetnek, veszélybe kerülhet az épület. Egyedül biztos, jó

„Bizonyára, ha még embereknek igyekeznék tetszeni, Krisztus szolgája nem volnék!” Gal 1,10

"Úr Jézus, te vagy az én igazságom, én meg a te bűnöd vagyok.

Magadra vetted az enyémet és nekem ajándékoztad a tiédet.

Olyanná lettél, amilyen nem voltál s olyanná tettél, amilyen nem voltam." (Luther)

alapon lesz stabil az épület. Tudjátok kedves testvérek, – úgy gondolom – gyülekezeteink, egyházunk ezt a stabilitást ezért veszítette el. Már nem egy az alap. Felhígult az egyház, a tanítás, a lelkészek, vezetők élete. Akkor lesz gyülekezeteinkben, egyházunkban újra egy alap, ha hisszük, hogy Krisztus kereszthalála hozta el számunkra a bűnbocsánatot. Az Ő vére képes teljesen tisztára mosni életünket (nem büntelenné), mert Ő értem, helyettem és miattam halt meg, Ő örök életet akar adni, s ki szeretne emelni a kárhozattól. A Szentírás alapján az, aki nem adta át az életét, s Szentlélektől nem született újjá, azaz Isten Szentlelke nem vett lakozást az ő szívében, életében, s ennek nincsenek látható jelei, gyümölcsei az életében, az még a kárhozattal van. Mik a látható jelei, mi a Lélek gyümölcse? (7. dia) Gal 5,22-től olvashatjuk: „²²A Lélek gyümölcse pedig: szeretet, öröm, béke, türelem, szívésség, jóság, hűség, ²³szelídség, önmegtartóztatás. Az ilyenek ellen nincs törvény.”. De azt is felismerhetjük, hogy mi a test, a testi gondolkodás gyümölcse: „¹⁹A test cselekedetei azonban nyilvánvalók, mégpedig ezek: há-

„Bizonyára, ha még embereknek igyekeznék tetszeni, Krisztus szolgája nem volnék!” Gal 1,10

"Úr Jézus, te vagy az én igazságom, én meg a te bűnöd vagyok.

Magadra vetted az enyémet és nekem ajándékoztad a tiédet.

Olyanná lettél, amilyen nem voltál s olyanná tettél, amilyen nem voltam." (Luther)

zasságtörés, paráznaság, tisztátalanság, bujálkodás, ²⁰bálványimádás, varázslás, ellenségeskedés, viszálykodás, féltékenység, harag, önzés, széthúzás, pártoskodás; ²¹irigység, gyilkosság, részegeskedés, tobzódás és ezekhez hasonlók. Ezekről előre megmondom nektek, amint már korábban is mondtam, akik ilyeneket cselekszenek, nem öröklik Isten országát.”

Kemény szavak ezek, de Isten munkatársainak egy alapon kell, hogy legyenek, mint a jól megépített épület, különben megrendül és összedől. Értjük kedves testvérek, hogy ezek a dolgok nagyon komoly kérdések, mert Isten ügye, gyülekezeteink élete múlik azon, ha nem egy alapra építkeznek, hiteltelenné válik Isten ügye?! Ezért Isten munkatársainak egy alapra kell építeniük. Vegyük nagyon komolyan mind a bűnbocsánatot, az örök élet bizonyosságát, mind pedig azt, hogy az Úr nagyon alaposan meg fogja vizsgálni keresztyén emberként végzett napi szolgálatunkat. Isten mindennél jobban szívén viseli az egyház sorsát, hiszen az Övé. Szívén viseli a gyülekezetünk életét! A gyülekezet nem a

„Bizonyára, ha még embereknek igyekeznék tetszeni, Krisztus szolgája nem volnék!” Gal 1,10

"Úr Jézus, te vagy az én igazságom, én meg a te bűnöd vagyok.

Magadra vetted az enyémet és nekem ajándékoztad a tiédet.

Olyanná lettél, amilyen nem voltál s olyanná tettél, amilyen nem voltam." (Luther)

lelkésze, a felügyelője, nem a presbitereké, nem a gyülekezeti tagoké, hanem Istené. Az Ő Szentlelke lakozik az egyházban, annak minden egyes gyülekezetében. Nem meglepő hát, ha megrontja azt, aki a Tőle kapott tehetségét, talentumait arra használja, hogy a gyülekezetéből kiszívja az életet, hogy lerontsa Isten templomát hiteltelen beszédével, életével, magatartásával. Az az ember, az a gyülekezet, akinek az alapja Jézus Krisztus, követhet el hibákat, bűnöket, mulasztásokat, mert nem tökéletes, de alapvetően Jézus az életének a bűnbocsánat adója, vezetője, irányítója, meghatározója, mozgatórugója. S ennek van és kell lennie gyümölcsének! Amit az imént felolvastam a Galata levélből, annak valóságnak kell lenni: „**szerelem, öröm, béke, türelem, szívesség, jószág, hűség, ²³szelídség, önmegtartóztatás.**”. De idetartozik: a megbocsátás, a lemondás, a törvényesség, nem manipulál a számokkal, keresi a kiskapukat, számíttgat, spekulál, hanem Isten akaratát keresi. Ez kell, hogy meghatározza a gyülekezet életét, ezért lesz stabil a gyülekezet, a lelkész, a presbiterek, a képviselőtestületi tagok és a hívek élete, mert Jézusra épít.

„Bizonyára, ha még embereknek igyekeznék tetszeni, Krisztus szolgája nem volnék!” Gal 1,10

"Úr Jézus, te vagy az én igazságom, én meg a te bűnöd vagyok.

Magadra vetted az enyémet és nekem ajándékoztad a tiédet.

Olyanná lettél, amilyen nem voltál s olyanná tettél, amilyen nem voltam." (Luther)

Befejezésül nézzük meg röviden a munkatársakat. Ott lehet Isten munkatársairól beszélni, ahol tehát egy az alap. A kiindulási pont, s mindent ahhoz igazítanak. A korintusi gyülekezetben levették a hívek a tekintetüket Istenről és emberekre néztek. Ki Pálé, ki Apolosé, ki Péteré... - mondták. Pál egy csodálatos képpel igyekszik ezt a problémát kezelni. A mezőgazdaságból hoz egy példát. Ezen a környéken sokan foglalkoznak mezőgazdasággal, vagy legalább egy kis konyhakerttel. Az alázatos ember – amiből egyre kevesebb van ma – tudja, hogy minden fázisa a növény, - gyümölcs, - gabonafélék termesztésének elengedhetetlen. (8. dia) Erre mondja Pál, valaki ültet, valaki öntöz, mindenkinek más a feladata. Ezeket a feladatokat összehangoltan kell végezni anélkül, hogy bármelyiket is hangsúlyossá tennénk. Sőt, azt sem lehet, hogy először öntözök, s csak utána ültetek. Meg vannak a munkafolyamatok, s mindegyik elengedhetetlen. Különböző típusokról szeretnék nektek beszélni. Olyanokról, amelyek tönkre is tehetnek egy gyülekezetben lévő szolgálatokat is. (9. dia) Az a probléma, ha valaki úgy gondolja pl. egy gyüle-

„Bizonyára, ha még embereknek igyekeznék tetszeni, Krisztus szolgája nem volnék!” Gal 1,10

"Úr Jézus, te vagy az én igazságom, én meg a te bűnöd vagyok.

Magadra vetted az enyémet és nekem ajándékoztad a tiédet.

Olyanná lettél, amilyen nem voltál s olyanná tettél, amilyen nem voltam." (Luther)

kezetben, hogy mindent neki kell csinálnia, mert minden, amit ő csinál, csak az a jó. Ez a „*mindent ő tud*” típus. Az ilyen szemlélet szét tud verni egy közösséget, mert elmarja magától a másikat és elkedvetleníti a szolgálattól. (10. dia) Aztán a másik veszély, amikor valaki – s ebből több van – minden áron segíti odaengedni a másikat a munkához. Csak nehogy akadály legyen annak, hogy a másik tegyen valamit. Ez az „*odaengedő*” típus. Na, ilyenből is sok van a gyülekezetben. (11. dia) Aztán van olyan ember, aki osztja az észet, mindig, minden megmond, hogy mikor mit kell csinálni, de amikor ténylegesen tenni kell, akkor már nincsen ott. Ez a „*na, fogjuk meg és vigyétek*” típus. (12. dia) Aztán az ilyen típusú ember mondja a legtöbb kritikát, mit hogyan kéne tenni. Na, ilyenből még több van a gyülekezetben. Ezek a „*tett nélküli kritizáló*” típus. (13. dia) A legrosszabb, amikor ezeknek a keveréke jelenik meg a gyülekezetben, amikor mindent tud elméletben, mit, hogyan kell csinálni, meg mondja a tutit, ő az ész, egyébként mindenki hülye, hozzá nem értő, körü-

„Bizonyára, ha még embereknek igyekeznék tetszeni, Krisztus szolgája nem volnék!” Gal 1,10

"Úr Jézus, te vagy az én igazságom, én meg a te bűnöd vagyok.

Magadra vetted az enyémet és nekem ajándékoztad a tiédet.

Olyanná lettél, amilyen nem voltál s olyanná tettél, amilyen nem voltam." (Luther)

lötte forog minden, de ha rajta múlna a gyülekezet, akkor már rég elsorvadt volna, ő pedig eliszskolt volna. Ez az "öntelt" szaki.

Pál teljesen másról beszél, más lelkülettel végzi a feladatát, s hangolja össze a munkatársakat. (14. dia) Mindenkinek a munkája elengedhetetlen, nélkülözhetetlen, de meg marad abban az alázatos hozzáállásban, hogy a maga feladatát elvégezte, de minden Istenen múlik, mert a növekedést Ő adja. Ezt ma elfelejtették a mezőgazdaságban is! Minden Istentől függ!

A gyülekezeti szolgálat is így tevődik össze: ami az én feladatom, azt hűségesen végezzem el. Lehet, aprónak tűnik, de azt hűséggel végezzem. Pál itt azt írja: „**Én ültettem, Apollós öntözte.**” Mind két tevékenység létfontosságú. Mindkettő függ a másiktól. Nem jó, ha az egyik odaülteti a magot, ahol a másik nem tud vizet adni neki, és az öntöző sem ér el sok eredményt, ha mindenüvé locsol, csak oda nem, ahová a magot vetették. Ezért fontos az egység, a harmónia, az összhang. Hogy Isten munkatársai ne kioltsák egymás munkáját, hanem összehangol-

„Bizonyára, ha még embereknek igyekeznék tetszeni, Krisztus szolgája nem volnék!” Gal 1,10

”Úr Jézus, te vagy az én igazságom, én meg a te bűnöd vagyok.

Magadra vetted az enyémet és nekem ajándékoztad a tiédet.

Olyanná lettél, amilyen nem voltál s olyanná tettél, amilyen nem voltam.” (Luther)

„Bizonyára, ha még embereknek igyekeznék tetszeni, Krisztus szolgája nem volnék!” Gal 1,10

”Úr Jézus, te vagy az én igazságom, én meg a te bűnöd vagyok.

Magadra vetted az enyémet és nekem ajándékoztad a tiédet.

Olyanná lettél, amilyen nem voltál s olyanná tettél, amilyen nem voltam.”(Luther)

tan végezzék, kire-kire Isten mit bízott. Lehet, hogy apróbb, lehet, hogy nagyobb, de Isten a Megbízó, s ez a fontos.

Drága Gyülekezet!

Isten munkatársaiként Isten ügyében szolgálni **kiváltság!** Gondoljunk bele, hogy a mindenható Isten olyan feladatokat bíz ránk, mely emberek életét változtathatja meg, mely által épülhet a gyülekezet közössége, kaphatnak emberek bűnbocsánatot és örök életet. Ebben az óriási feladatban Isten számára minden munkatárs nagyon fontos. Ne a másiktól várjuk el, hogy dolgozzon, tegye a feladatát, hanem a gyülekezet terheit együtt kell hordozni. Nézzétek a képet! (15. dia) Lehet így is és lehet úgy is csinálni. Nem kell ahhoz lelkésznek, presbiternek lenni, hanem Isten munkatársaként lehet végezni a ránk bízottakat és építeni a gyülekezetet. Lehet ültetni, öntözni, kapálni, metszeni. Mind-egyik feladat nélkülözhetetlen, de tudjuk, hogy egy gyülekezetben a növekedést, az ébredést, emberek megtérését egyedül Isten adja. Bármilyen jó „technikát” alkalmazhatunk, semmire nem

megyünk vele, mert mindent Isten ad. (16. dia) Ezért mondja Jézus: „**A szél fúj, amerre akar; hallod a zúgását, de nem tudod, honnan jön és hová megy: így van mindenki, aki a Lélektől született.**” Jn 3,8. Ő adhat ébredést egyedül, mert Ő adja a növekedést, de amit Isten ránk bízott, azt hűségesen tegyük mindenféle versengés nélkül. Egy a fontos: „**Mert más alapot senki sem vethet a meglévőn kívül, amely a Jézus Krisztus.**”

Ha valaki pedig ebbe a szolgálatba beleáll, elkötelezi magát Jézus Krisztusnak, de hátra tekintget, vissza-vissza vágyik a régi életbe, az nem alkalmas a szolgálatra. Ezért mondja Jézus: „**Aki az eke szarvára teszi a kezét, és hátratekint, nem alkalmas az Isten országára.**”. Aki szeretné erre az eke szarvára tenni a kezét, odaszentelni az életét Jézusnak és szeretne beleállni a szolgálatba, az ne tekintgessen hátra!

(17. dia) Julius Ceasarról jegyezték fel, amikor Britanniát el akarta foglalni, akkor a partra érést követően azt a parancsot adta, hogy a hajóikat gyűjtsák fel. Nincs hátra arc! Nincs vissza út! Menni, küzdeni, harcolni. Nem visszatekintgetni a küzdelmek

„Bizonyára, ha még embereknek igyekeznék tetszeni, Krisztus szolgája nem volnék!” Gal 1,10

"Úr Jézus, te vagy az én igazságom, én meg a te bűnöd vagyok.

Magadra vetted az enyémet és nekem ajándékoztad a tiédet.

Olyanná lettél, amilyen nem voltál s olyanná tettél, amilyen nem voltam." (Luther)

„Bizonyára, ha még embereknek igyekeznék tetszeni, Krisztus szolgája nem volnék!” Gal 1,10

"Úr Jézus, te vagy az én igazságom, én meg a te bűnöd vagyok.

Magadra vetted az enyémet és nekem ajándékoztad a tiédet.

Olyanná lettél, amilyen nem voltál s olyanná tettél, amilyen nem voltam."(Luther)

közepette a hajó irányába, hanem mindent arra az egy lapra fel-
tenni! Aki állandóan visszatekintget, az nem alkalmas a harcra, a
küzdelemre. Azzal nem lehet csatát nyerni és ezt nagyon jól tud-
ta Julius Ceasar. Lelki értelemben is így van, „**aki hátra tekint,
az nem alkalmas az Isten országára!**” Így szolgálhatjuk Jézus
Krisztust, akitől az életet kaptuk és tesszük mindezt hálából,
hogy növekedjék az Isten országa!

Ámen!